

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: J. K., narozený X, bytem J.,
zastoupený: Mgr. Petr Mikysek, advokát, se sídlem Boleslavská 13,
130 00 Praha 3,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, se sídlem
Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 21.12.2020 proti rozhodnutí žalované ze dne 27.10.2020 č.j. X o
starobní důchod,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 21.12.2020 doručenou soudu téhož dne prostřednictvím datové schránky se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

27.10.2020 č.j. X, protože dle něho je nezákonné a správní orgány obou stupňů zatížily řízení závažnou vadou v podobě vadně provedených důkazů a zároveň i nesprávnými skutkovými a právními závěry.

2. Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb.**, soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**).–Podle **§ 75 odst. 1 s.ř.s.** je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 27.10.2020, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (**§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.**). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (**§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.**).
3. V žalobě žalobce uvedl, že správní řízení je vedeno již od roku 2012, kdy rozhodnutím ze dne 2.7.2014 byla jeho žádost o starobní důchod zamítnuta a námitky proti tomuto rozhodnutí byly žalovanou zamítnuty rozhodnutím z 1.10.2014 a toto rozhodnutí bylo následně zrušeno rozsudkem zdejšího soudu č.j. 16 Ad 94/2014-88 z 5.8.2016. Další takřka dva roky trvalo žalované, než znovu (a to až po zásahu ombudsmana) rozhodla, a to rozhodnutím z 18.6.2018, jímž bez ohledu na závěry rozsudku zdejšího soudu znovu zamítla námitky žalobce proti původnímu rozhodnutí ČSSZ z 2.7.2014 a i toto rozhodnutí bylo zdejším soudem zrušeno, a to rozsudkem č.j. 16 Ad 61/2018-50 z 30.8.2019. Další rok trvalo žalované, než znovu (a to až po zásahu Ministerstva práce a sociálních věcí) rozhodla, a to rozhodnutím z 27.10.2020, jímž bez ohledu na závěry rozsudku zdejšího soudu znovu zamítla námitky žalobce proti původnímu rozhodnutí ČSSZ z 2.7.2014. Dle žalobce žalovaná zcela ignoruje závazný názor správního soudu, neboť napadené rozhodnutí (tj. z 27.10.2020) stojí na stejném závěru, jako dvě dřívější rozhodnutí žalované zrušené dvěma rozsudky zdejšího soudu, totiž že nebylo údajně prokázáno, že by žalobce byl v rozhodném období v zaměstnání zařazeném v I. AA preferované pracovní kategorii URAN a tento závěr je, stejně jako v předchozích fázích řízení, nesprávný. Zdejší soud žalovanou zavázal svým závazným právním názorem, podle něhož je nutné správní řízení doplnit o výsledky svědků označených žalobcem s tím že „bez provedení těchto důkazů nelze ve věci meritorně rozhodnout o žalobcově starobním důchodu“. Dále bylo uvedeno, že žalobce již ve správním řízení nabídl mnoho důkazů, které žalovaná zcela ignorovala - zejména čestná prohlášení a svědectví celkem 15 osob. Žalobce k tomu opakovaně uváděl, že část svědků sice nepracovala pro stejného zaměstnavatele jako on, avšak pracovala s ním na stejném pracovišti - v podzemí dolu Svornost, které bylo vždy zařazeno v kategorii I.AA-URAN, proto tito svědci mohou poskytnout stejně hodnověrné svědectví o faktickém pracovním zařazení žalobce, jako jeho spoluzaměstnanci u firmy REKON a.s. Dále předložil i Potvrzení o pracovní kategorii těchto spolupracovníků vydaném Léčebnými lázněmi Jáchymov a.s. z 11. 7. 2014, z něhož plyne i shora uvedené místo výkonu práce (důl Svornost). Také žalobce namítal, že žalovaná vůbec neprovedla výsledky některých svědků a spokojila se s tím, že nereagovali na „obeslání“ a výsledky některých svědků proběhly znovu bez toho, že by o jejich konání byl žalobce vyrozuměn, a bez toho, že by mu bylo umožněno klást jim otázky, čímž bylo zasaženo do jeho práv jako účastníka řízení. Rovněž bylo uvedeno, že pracovníci podílející se na rekonstrukci

hlubinného dolu byli koordinovaně nasazováni na různá místa v podzemí, přičemž společné bylo právě pracoviště - důl Svornost (I.AA-URAN). Všichni svědci byli v rozhodné době zaměstnaní u Léčebných lázní Jáchymov, pro které firma REKON a.s. rekonstrukci prováděla, pracovali na dole Svornost a byli vedeni v kategorii I.AA-URAN. Dle žalobce žalovaná sice na rozdíl od předchozí fáze správního řízení některé selektivně vybrané důkazy sice provedla, avšak zcela vadným (protiprávním) způsobem, neprovedla vůbec výsledky některých svědků a spokojila se s tím, že nereagovali na „obeslání“ a výsledky některých svědků proběhly znovu bez toho, že by o jejich konání byl žalobce vyrozuměn, a bez toho, že by mu bylo umožněno klást jim otázky, čímž bylo zasaženo do jeho práv jako účastníka řízení, tudíž nebyl dodržen zákonem předpokládaný postup ani v případě jediného svědka (§ 49 odst. 1 správního řádu). Též bylo podotknuto, že již zemřeli tři svědci navržení žalobcem - a všichni pracovali v kategorii I. AA-URAN. Závěrem bylo navrženo zrušení rozhodnutí z 27.10.2020 i rozhodnutí z 2.7.2014 a věc vrácena žalované k dalšímu řízení, požadována byla i náhrada nákladů řízení bez specifikace. *(K žalobě byla připojena kopie napadeného rozhodnutí.)*

4. **Napadeným rozhodnutím žalované ze dne 27.10.2020 č.j. X** byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 2.7.2014, jímž byla žalobci pro nesplnění podmínek § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon**), zamítnuta žádost o přiznání starobního důchodu.
5. **V odůvodnění rozhodnutí ze dne 27.10.2020** žalovaná popsala dosavadní průběh řízení po uplatnění žádosti žalobce dne 15.2.2012 o starobní důchod s datem přiznání 16.3.2012 (nárok na starobní důchod dosažením věku 55 let mu nevznikl, když rovněž před 1.1.1993 nevykonával zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí); žalobce uplatnil dne 22.11.2012 a 24.3.2014 žádost o změnu zařazení směn odpracovaných od 30.11. do 31.12.1992 od pracovní kategorie I.AA-URAN, přičemž organizace REKON a.s. již neexistuje a správce jejího archivu DOKUMENT LOGISTIK CZ a.s. nemá k tomuto období žádné doklady a připojil čestná prohlášení celkem 15 svědků. Dále žalovaná zdůraznila, že podle evidenčního materiálu a dalších dokladů, které jsou součástí správního spisu, v období před 1.1.1993 žalobce nevykonával zaměstnání zařazené do I. pracovní kategorie ve smyslu § 14 odst. 2 zákona č. 100/1988-Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění účinném do 31.12.1995 (dále jen **ZSZ**). S ohledem na skutečnost, že na dodatečně doloženém potvrzení ze dne 15.3.2016 organizace Léčebné lázně Jáchymov a.s. žalobci vykazala směny i za dobu před 15.11.1993, tedy za dobu předcházející jeho zaměstnání u této organizace, obrátila se žalovaná na ni s žádostí o potvrzení zařazení žalobce do pracovní kategorie I. AA-URAN i v době od 30.11. do 31.12.1992. Oslovená organizace sdělila, že žalobce byl u organizace Léčebné lázně Jáchymov a.s. zaměstnán od 15.11.1993, přičemž tato nemá žádné informace o jeho zaměstnání v období od 30.11.1992 do 31.12.1992, a tudíž dobu a výkon jeho práce nemůže potvrdit (e-mailová korespondence ze dne 13.12.2017). Žalobce v době od 30.11.1992 do 12.11.1993 pracoval v organizaci REKON a.s., která mu uvedenou dobu zaměstnání v rozsahu 32 dnů pojištění v roce 1992 vykazala ve III. pracovní kategorii, neboť se jednalo o soukromou společnost. Dle potvrzení organizace DOKUMENT LOGISTIK CZ a.s. ze dne 23.7.2012 nelze zařazení žalobce do pracovní kategorie před 11.1993 u organizace REKON a.s. doložit, neboť požadovaný údaj není v jeho osobním spisu zaznamenán. Dále bylo uvedeno, že důvodem

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

neuznání nároku na starobní důchod byla skutečnost, že žalobce v období před 1.1.1993 získal pouze dobu zaměstnání ve III. pracovní kategorii a v období po 31.12.1992 získal pouze 1 828 směn v zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných uranových dolech, přičemž zaměstnání v hlubinném hornictví neskončilo z důvodu dosažení nejvyšší přípustné expozice. Evidenčním listem důchodového pojištění (dále jen **ELDP**) bylo prokázáno, že žalobce byl v období od 30.11. do 31.12.1992 zaměstnán v organizaci REKON a.s. v zaměstnání, které bylo zařazeno do III. pracovní kategorie (jednalo se o soukromou společnost). Dle názoru žalované by tedy v tomto řízení měla být primárně řešena otázka, zda lze zaměstnání vykonávané pro soukromou organizaci v období před 1.1.1993 hodnotit v preferované pracovní kategorii. Jakékoliv výsledky svědků stran „charakteru žalobcem skutečně vykonávané práce“ jsou totiž bezpředmětné, pokud žalobce toto zaměstnání vykonával pro soukromou organizaci REKON a.s. Podle výkladu dlouhodobě zastávaného žalovanou i Ministerstvem práce a sociálních věcí (dále jen **MPSV**) může být v preferované pracovní kategorii hodnocen pouze výkon zaměstnání v organizaci, která spadala do působnosti některého z resortů, a jednalo se o zaměstnání, které bylo výnosem příslušného orgánu zařazeno do resortního seznamu odpovídajícího určitému označení. Vzhledem ke skutečnosti, že výkon zaměstnání osoby u soukromých firem nespadá do působnosti žádného z existujících resortů, nelze jejich činnost hodnotit v preferované pracovní kategorii. I v případě, že by žalobcovo zaměstnání svým výkonem odpovídalo pracovnímu zařazení v preferované pracovní kategorii, avšak u soukromého subjektu, takže nebylo a ani nemohlo být zařazeno v žádném resortním seznamu ústředního orgánu státní správy, nelze uznat výkon tohoto zaměstnání za zaměstnání v I. AA-URAN pracovní kategorii.

Dále žalovaná uvedla, že tento výklad byl korigován rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále jen **NSS**) ze dne 21.4.2010, č.j. 6 Ads 122/2009-65, č. 8/2010 Sb. NSS, podle něhož je možné uznat zaměstnání v I. pracovní kategorii v soukromém podniku vykonávané v období do 31.12.1992 jen při splnění tří kumulativních podmínek a to:

- zaměstnání bylo zákonem stanoveným způsobem (postupem podle § 17 ZSZ ve znění účinném-do 31.5.1992) zařazeno do I. pracovní kategorie,
- soukromý podnik, v němž bylo takové zaměstnání vykonáváno, vznikl na základě transformace či privatizace státem vlastněného podniku,
- takové zaměstnání i po změně vlastnické formy zaměstnavatele bylo nadále vykonáváno za stejných (identických) podmínek jako v době, kdy bylo zaměstnání zařazeno do zvýhodněné-pracovní kategorie.

K čestným prohlášením svědků s ohledem na obsah evidenčních materiálů jich se týkajících žalovaná uvedla, že jmenovaní svědci nemohou věrohodně prokázat, že žalobce vykonával v období od 30.11. do 31.12.1992 zaměstnání zařazené do I. AA pracovní kategorie, kdy část z nich jich pro organizaci REKON a.s. nepracovala vůbec, část pro danou organizaci nepracovala v rozporované době od 30. 11. 1992 do 31. 12. 1992, nikdo z nich přitom nemá od organizace REKON a.s. vykázanou jinou než III. pracovní kategorii. Potvrzení vyhotovené 11.7.2014 organizací Léčebné lázně Jáchymov a.s. o tom, že pánové X X, nar. X, X X, nar. X, X X, nar. X, X X, nar. X, X, nar. X, a X X, nar. X, vykonávali do 31.12.1992 zaměstnání v podzemí dolu Svornost zařazená do pracovní kategorie I. AA - URAN, se týkalo pouze osob, které byly do 31.12.1992 zaměstnanci organizace Léčebné lázně Jáchymov. Žalobce však byl zaměstnancem této organizace až od 15.11.1993, v případě jeho zaměstnání u organizace REKON a.s. před 1.1.1993 proto nelze postupovat

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

analogicky s tímto potvrzením a pouze na jeho základě přeradit toto zaměstnání do I. AA pracovní kategorie - URAN. Z údajů v obchodním rejstříku, ani z jiných listinných důkazů neplyne, že by organizace REKON a.s., která byla do obchodního rejstříku zapsána dne 10.1.1992, vznikla na základě transformace či privatizace státem vlastněného podniku. Důvodem nezhodnocení sporné doby zaměstnání v preferované pracovní kategorii je tedy skutečnost, že žalobce vykonával toto zaměstnání pro soukromou organizaci. Soukromé společnosti nebyly oprávněny na evidenčních listech důchodového zabezpečení vykazovat zaměstnancům preferovanou pracovní kategorii, v případě žalobce (i v případě výše uvedených svědků) tedy organizace REKON a.s. učinila správně, když v jeho evidenčním listu důchodového pojištění ze dne 20.12.1993 vykazovala jeho zaměstnání za období od 30. 11.1992 do 31.12.1993 ve III. pracovní kategorii. V případě žalobce tedy není splněna zákonná podmínka pro zařazení zaměstnání do I.AA-URAN pracovní kategorie nikoliv proto, že by nebylo prokázáno, jaké zaměstnání ve sporném období vykonával, ale proto, že zařazování do preferovaných pracovních kategorií se vztahovalo jen na zaměstnání v podniku státního sektoru nebo podniku, který vznikl na základě transformace či privatizace státem vlastněného podniku, proto jeho námitkám nebylo vyhověno. Závěrem bylo uvedeno, že tímto rozhodnutím je realizován rozsudek Krajského soudu v Plzni č. j. 16 Ad 61/2018-50 ze dne 30.8.2019.

6. **Z připojeného spisu zdejšího soudu sp. zn. 16Ad 61/2018** a to z rozsudku ze dne 30.8.2019 č.j. 16Ad 61/2018-50, který nabyl právní moci dne 1.10.2019, vyplývá, že výrokem I. bylo rozhodnutí ČSSZ ze dne 18.6.2018 č. j. X zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení žalované a výrokem II. byla přiznána náhrada nákladů úspěšnému žalobci.
7. **Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 1.2.2021** mimo jiné zdůraznila, že podstata tohoto sporu spočívá v tom, že žalobce byl v období před 1.1.1993 zaměstnán u organizace REKON a.s., tj. u soukromé organizace, tudíž zaměstnání vykonávané pro tuto společnost nemohlo být zařazeno do I. pracovní kategorie již z tohoto důvodu. S ohledem na skutečnost, že na dodatečně doloženém potvrzení ze dne 15.3.2016 organizace Léčebné lázně Jáchymov a.s. žalobci vykazovala směny i za dobu před 15.11.1993, tedy za dobu předcházející jeho zaměstnání u dotyčné organizace, obrátila se žalovaná na tuto organizaci s žádostí o potvrzení zařazení žalobce do pracovní kategorie I. AA-URAN i v době od 30.11.1992 do 31.12.1992. Oslovená organizace sdělila, že žalobce byl u organizace Léčebné lázně Jáchymov a.s. zaměstnán od 15.11.1993, přičemž tato nemá žádné informace o jeho zaměstnání v období od 30.11.1992 do 31.12.1992, a tudíž dobu a výkon jeho práce nemůže potvrdit. Žalobce v době od 30.11.1992 do 12.11.1993 pracoval v organizaci REKON a.s., která mu uvedenou dobu zaměstnání v rozsahu 32 dnů pojištění v roce 1992 vykazovala ve III. pracovní kategorii, neboť se jednalo o soukromou společnost. Dle potvrzení organizace DOKUMENT LOGISTIK CZ a.s. ze dne 23.7.2012 nelze zařazení žalobce do pracovní kategorie před 1.1.1993 u organizace REKON a.s. doložit, neboť požadovaný údaj není v jeho osobním spisu zaznamenán. Dle názoru žalované by tedy v tomto řízení měla být **primárně řešena otázka, zda lze zaměstnání vykonávané pro soukromou organizaci v období před 1.1.1993 hodnotit v preferované pracovní kategorii.** Jakékoliv výsledky svědků stran „charakteru žalobcem skutečně vykonávané práce“ jsou totiž bezpředmětné, pokud žalobce toto zaměstnání vykonával pro soukromou organizaci REKON a.s. Podle výkladu dlouhodobě zastávaného stěžovatelkou i Ministerstvem práce a sociálních věcí může být

v preferované pracovní kategorii hodnocen pouze výkon zaměstnání v organizaci, která spadala do působnosti některého z resortů, a jednalo se o zaměstnání, které bylo výnosem příslušného orgánu zařazeno do resortního seznamu odpovídajícího určitému označení. Vzhledem ke skutečnosti, že výkon zaměstnání osoby u soukromých firem nespadá do působnosti žádného z existujících resortů, nelze jejich činnost hodnotit v preferované pracovní kategorii. I v případě, že by žalobcovo zaměstnání svým výkonem odpovídalo pracovnímu zařazení v preferované pracovní kategorii, avšak u soukromého subjektu, takže nebylo a ani nemohlo být zařazeno v žádném resortním seznamu ústředního orgánu státní správy, **nelze uznat výkon tohoto zaměstnání za zaměstnání v I. AA-URAN pracovní kategorii.** Tento výklad byl korigován rozsudkem NSS ze dne 21.4.2010, č. j. 6 Ads 122/2009-65 (*správně* -59), č. 8/2010 Sb. NSS (viz napadené rozhodnutí). Dále bylo uvedeno, že zatímco žalobce byl ve sporné době zaměstnán pro organizaci REKON a.s., část svědků pro tuto organizaci vůbec nepracovala, část pro danou organizaci nepracovala v rozporované době od 30.11.1992 do 31.12.1992 a nikdo z nich přitom nemá od organizace REKON a.s. vykázanou jinou než III. pracovní kategorii. Z evidenčního materiálu a dokladů založených ve spise žalobce vyplývá, že žalobce byl zaměstnancem organizace Léčebné lázně Jáchymov a.s. až od 15.11.1993. Z tohoto důvodu nelze v případě jeho zaměstnání u organizace REKON a.s. před 1.1.1993 postupovat analogicky a pouze na základě tohoto potvrzení přeradit toto zaměstnání do I. AA-URAN pracovní kategorie. Ze svědeckých výpovědí i listinných dokladů je naprosto zřejmé, že žalobce byl ve sporném období

zaměstnán u organizace REKON a.s. **Zaměstnání u této soukromé organizace nelze hodnotit**

v preferované pracovní kategorii, a to i přesto, že žalobce vykonával profesi důlního zámečnicka při rekonstrukci jámy dolu Svornost. Zaměstnání žalobce u organizace REKON a.s. je

tedy nespornou skutečností, k níž žalobcem navrhovaní svědkové již těžko mohou něco dodávat. Pokud by žalovaná provedla výslechy svědků za účasti žalobce, či jeho právního zástupce, na meritorním posouzení věci to pranic nezmění. Soukromé společnosti nebyly oprávněny na evidenčních listech vykazovat zaměstnancům preferovanou pracovní kategorii, v případě žalobce tedy organizace REKON a.s. učinila správně, když (nejen) žalobci v evidenčním listu důchodového zabezpečení ze dne 20.12.1993 vykážala jeho zaměstnání za období od 30.11. do 31.12.1992 ve III. pracovní kategorii, a žalovaná proto nemůže pro důchodové účely tuto dobu zaměstnání zhodnotit v I. AA pracovní kategorii. Žalovaná také připomněla, že pokud jde o požadavek žalobce na přiznání starobního důchodu

od 16.3.2012, tj. od dosažení 55 let věku, vznesený v předchozí žádosti o starobní důchod ze dne 15.2.2012, pak **podmínky pro snížení důchodového věku na 55 let by žalobce nesplňoval ani se zhodnocením sporné doby zaměstnání od 30.11. do 31.12.1992 v I. AA-URAN pracovní kategorii, neboť pro nárok na snížení důchodového věku na 55 let právní úprava vyžaduje získání alespoň 15 let zaměstnání I. pracovní kategorie v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech, popř. 10 let takového zaměstnání v uranových dolech** [srov. § 74 zákona a § 21 odst. 1 písm. a) zsz (zák. č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení) ve znění účinném do 31.12.1995]. Při vydání rozhodnutí ze dne 12.12.2016, č. j. X, o přiznání starobního důchodu od 1.10.2016, pak žalovaná v rámci proklientského přístupu v tomto konkrétním případě bez dalšího akceptovala potvrzení

dle § 4 nařízení vlády č. 363/2009 Sb. o odpracovaných směnách v období od 1.1.1993 do 14.11.1993 vystavené organizací Léčebné lázně Jáchymov a.s. (ačkoliv v uvedeném období nebyla zaměstnavatelem žalobce a nebyla tedy oprávněna uvedené potvrzení jako „zaměstnavatel“ vystavit), neboť se jedná o období po 31.12.1992, přičemž pro nárok na snížení důchodového věku podle čl. II zákona č. 213/2016 Sb. je již nerozhodné, zda zaměstnání bylo vykonáváno u soukromého podniku či podniku vzniklého transformací nebo privatizací státem vlastněného podniku. Závěrem žalovaná nadále trvala na svém rozhodnutí ze dne 27.10.2020 a navrhla, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou, neboť bylo rozhodováno v souladu s platnými právními předpisy.

8. **Žalobce v replice dne 17.2.2021** mimo jiné vyjádřil své názory v této věci odpovídající obsahu žaloby i s tím, že citovaný rozsudek NSS č.j. 6 Ads 122/2009 řešil konkrétní danou situaci, pro kterou přijal konkrétní právní názor, který ale nevylučuje odlišné posouzení odlišné situace, která panuje v tomto řízení. Podle něho základní názory NSS prezentované v tomto rozsudku jsou aplikovatelné i na tuto právní věc a to: „V období tranzitu a transformace ekonomiky ze státně dirigistické v tržní je tedy třeba při posuzování konkrétních případů vzít v potaz základní hodnoty nové demokratické společnosti spočívající v principu rovných práv a nediskriminace, a to mimo jiné nediskriminace různých forem vlastnictví.“ Dále žalobce vyjádřil, že by bylo diskriminační neuznat odpracované doby u soukromého zaměstnavatele v objektivně stejném zaměstnání zařazeném do I. kategorie pouze proto, že zaměstnavatel, kterým byl soukromý subjekt, nebyl schopen vyhovět formálním požadavkům, kterými se výkon zaměstnání v preferované kategorii dokladuje. Je zřejmé, že zákonodárce v období "porevolučního kvasu" na možnost vzniku situace soudem projednávané nevzpomněl. Pokud opomněl učinit nezbytné legislativní kroky pro rovné postavení zaměstnanců vykonávajících práci ve prospěch zaměstnavatele, kterým je soukromý subjekt, diskriminoval takové osoby oproti těm, které pracovaly ve státní sféře. Nastalou situaci je možné hodnotit jako neústavní legislativní opomenutí zákonodárce, resp. neústavní mezeru v zákonu a v takovém případě je pak soud povinen ochranu tomuto právu v jeho podstatě poskytnout, jinak by se dopustil odepření spravedlnosti.
9. **V podání ze dne 17.2.2021 žalobce** vyjádřil souhlas s rozhodnutím v této věci bez nařízení jednání a také sdělil, jaké uplatňuje náklady řízení pro případ úspěchu.
10. **Následně žalovaná dne 16.3.2021** v reakci na repliku žalobce znovu poukázala na rozsudek NSS ze dne 21.4.2010 č.j. 6 Ads 122/2009-65, dle něhož je možné uznat zaměstnání v I. pracovní kategorii v soukromém podniku vykonávané v období do 31.12.1992 **jen při splnění tří kumulativních podmínek, již citovaných v napadeném rozhodnutí. Dále bylo uvedeno, že s** ohledem na soukromý charakter organizace REKON a.s., na právní názor vyjádřený v rozsudku NSS je opakované předvolání svědků navržených žalobcem a provádění jejich výsledků již bezpředmětné. Žalovaná v této souvislosti opakovaně poukázala na dikci ustanovení § 51 odst. 3 správního řádu, dle něhož je-li v souladu s požadavky § 3 zjištěna skutečnost, která znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne. Rovněž žalovaná připomněla ust. § 85a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., že není povinna

umožnit žalobci vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a proto nedošlo z její strany k poškození práv žalobce a také, že žalobcem namítaná odpověď organizace Léčebné lázně Jáchymov, a.s., je součástí spisové dokumentace žalobce, která byla dne 2.2.2021 zaslána krajskému soudu. Závěrem žalovaná uvedla, že pokud by žalobci namítanou dobu zaměstnání zhodnotila v pracovní kategorii I. AA URAN, došlo by k diskriminaci pojištěnců, kterým tato doba nebyla v pracovní kategorii I. AA URAN hodnocena, ač vykonávali zaměstnání pro soukromou organizaci a za stejných podmínek jako žalobce, proto setrvala na svém rozhodnutí ze dne 27.10.2020, neboť bylo rozhodováno v souladu s platnými právními předpisy.

11. **Ze zasláního dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 27.10.2020, ve vyjádření žalované ze dne 1.2. a 16.3.2021 odpovídají obsahu spisu. Založeny jsou mimo jiné i ELDZ navržených svědků i dopis X X předaný k poštovní přepravě dne 2.1.2018, kdy sdělil, že si již podrobnosti zaměstnání u firmy Rekon a.s. již nepamatuje; potvrdil, že p. X na Jáchymově pracoval, ale pamatoval si pouze, že fáral do podzemí ve 3-směnném provozu. Dále je založena listina obsahující přeposlaný e-mail od Ing. X X ze dne 16.1.2018, kdy potvrdil, že v období 2.11.1992 až 31.12.1992 pracoval na díle Svornost s panem X X u firmy REKON a.s., který tam byl zaměstnán jako denně fárající do skupiny I. AA, kdežto on tam pracoval jako stavbyvedoucí a vedoucí úseku Jáchymov. Založeny jsou mimo jiné i záznamy o svědecké výpovědi výše jmenovaných osob, které byly provedeny Okresní správou sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary k žádosti ČSSZ, evidenční materiály ohledně předmětné doby zaměstnání svědků navržených žalobcem (viz shora). Podle založené doručky napadené rozhodnutí ze dne 27.10.2020 bylo zástupci žalobce doručeno do datové schránky dne 2.11.2020.

Ze založeného rozhodnutí žalované ze dne 12.12.2016 vyplývá, že jím byl žalobci přiznán dle § 29 odst. 1 zákona starobní důchod od 1.10.2016 ve výši 15.714,-Kč měsíčně (v období od 1.1.1993 do 27.5.2013 získal 2753 směn v uranových dolech), když splnil podmínky dané § 37b odst. 1 zákona pro stanovení důchodového věku podle § 37c odst. 1 zákona, tj. věku o 7 let nižšího, než je jeho důchodový věk stanovený dle § 32 zákona (63 let a 8 měsíců), přičemž s odkazem na ust. čl. II části první zákona č. 213/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb. a zákon č. 582/1991 Sb. bylo mimo jiné uvedeno, že byly-li podmínky pro stanovení důchodového věku podle § 37c odst. 1 zákona ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, splněny přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, stanoví se důchodový věk podle § 37c odst. 1 a výše procentní výměry starobního důchodu se stanoví podle § 37c odst. 2 zákona ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1.10.2016 a nárok na starobní důchod podle zákona ve znění zákona č. 213/2016 Sb. vzniká nejdříve dnem 1.10.2016.

12. Dle **§ 28 zákona** pojištěnec má nárok na starobní důchod, jestliže získal potřebnou dobu pojištění a dosáhl stanoveného věku, popřípadě splňuje další podmínky stanovené v tomto zákoně.
13. Podle **§ 74 zákona** nároky na snížení věkové hranice pro vznik nároku na starobní důchod podle předpisů platných před 1. lednem 1996 po odpracování stanovené doby zaměstnání v I. pracovní kategorii nebo v I. (II.) kategorii funkcí zůstávají zachovány do 31. prosince 2018. Snížená věková hranice pro vznik nároku na starobní důchod se přitom považuje pro

účely tohoto zákona za důchodový věk.

14. Dle § 14 odst. 1 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení (dále jen **ZoSZ**), ve znění účinném od 1.6.1992 (do 31.12.1995): Zaměstnání jsou pro účely důchodového zabezpečení zařazena do 31. prosince 1992 podle druhu vykonávaných prací do tří pracovních kategorií. Zaměstnání I. a II. pracovní kategorie jsou uvedena v resortních seznamech zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie vydaných před 1. červnem 1992; do III. pracovní kategorie patří zaměstnání, která nejsou zařazena do I. nebo II. pracovní kategorie.
15. Podle § 21 odst. 1 písm. a) a b) **ZoSZ** má občan nárok na starobní důchod, jestliže byl zaměstnán nejméně 25 roků a dosáhl věku aspoň 55 let, byl-li zaměstnán nejméně 15 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a) nebo nejméně 10 roků v takovém zaměstnání v uranových dolech; 55 let, byl-li zaměstnán nejméně 15 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b), jestliže byl z tohoto zaměstnání převeden nebo uvolněn z důvodů uvedených v § 12 odst. 3 písm. d) a e).
16. Dle § 174 odst. 1 písm. a) a b) **ZoSZ** občan, který vykonával před 1. lednem 1993 zaměstnání I. pracovní kategorie, popřípadě službu I. nebo II. kategorie funkcí, má po 31. prosinci 1992 nárok na starobní důchod též, jestliže byl zaměstnán nejméně 25 roků a dosáhl věku alespoň 56 let, byl-li zaměstnán nejméně 14 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a), popřípadě 9,5 roku, jde-li o takové zaměstnání v uranových dolech, nebo 19 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b) až h) anebo 19 roků ve službě I. kategorie funkcí; 57 let, byl-li zaměstnán nejméně 13 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a), popřípadě 9 roků, jde-li o takové zaměstnání v uranových dolech, nebo 18 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b) až h) anebo 18 roků ve službě I. kategorie funkcí. Podle § 174 odst. 2 téhož zákona podmínkou vzniku nároku na starobní důchod podle odstavce 1 je, že zaměstnání I. pracovní kategorie nebo služba I. nebo II. kategorie funkcí trvaly ke dni 31. prosince 1992.
17. **Nařízení vlády č. 363/2009 Sb. v § 1** stanoví, že se vztahuje na osoby, které
 - a) vykonávaly před 1. lednem 1993 zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech, které bylo podle předpisů účinných před tímto dnem zařazeno mezi zaměstnání I. pracovní kategorie zakládající nárok na starobní důchod při dosažení věku aspoň 55 let, (dále jen „zaměstnání v hornictví“),
 - b) odpracovaly v zaměstnání v hornictví celkem aspoň 3 300 směn, popřípadě, jde-li o zaměstnání v hornictví v uranových dolech, 2 200 směn, nebo pokud výkon zaměstnání v hornictví skončily z důvodu dosažení nejvyšší přípustné expozice, odpracovaly před 1. lednem 2009 v zaměstnání v hornictví celkem aspoň 3 081 směn, popřípadě, jde-li o zaměstnání v hornictví v uranových dolech, 1 981 směn. Počet těchto odpracovaných směn za dobu před 1. lednem 1993 se zjistí tak, že počet kalendářních dnů zaměstnání v hornictví se vynásobí koeficientem 0,6 a zaokrouhlí směrem nahoru; za dobu po 31. prosinci 1992 se za odpracovanou směnu považuje každá směna, v níž osoba uvedená v písmenu a) po převážnou část vykonávala podle potvrzení vydaného podle § 4 pod zemí zaměstnání v hornictví, a
 - c) nesplnily podmínky uvedené v zákoně č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění účinném ke dni 31. prosince 1995, pro stanovení důchodového věku 55 let.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

18. Podle **§ 2 Nařízení vlády č. 363/2009 Sb.** u osob uvedených v § 1 písm. a) a b), které a) nesplnily podmínky pro stanovení důchodového věku podle § 174 ZoSZ, se důchodový věk stanoví tak, že od důchodového věku stanoveného podle § 32 zákona, ve znění účinném ke dni 1. ledna 2010, se odečte 5 let, a pokud splnily podmínky pro stanovení důchodového věku podle § 174 zákona ve znění účinném ke dni 31. prosince 1995, důchodový věk činí 55 let a 6 měsíců; za důchodový věk se přitom považuje věk dosažený v posledním přičteném kalendářním měsíci v den, který se číslem shoduje se dnem narození pojištěnce, a neobsahuje-li takto určený měsíc takový den, považuje se za důchodový věk ten věk, který je dosažen v posledním dni posledního přičteného kalendářního měsíce.
19. Dle **§ 85 odst. 5 ZoSZ** k prokázání doby pojištění lze použít čestného prohlášení nejméně 2 svědků a žadatele o důchod nebo o úpravu důchodu, nelze-li tuto dobu prokázat jinak.
20. Podle **§ 17 zákona č. 100/1988 Sb.** ve znění účinném do 31.5.1992: Ústřední orgány státní správy republik, v jejichž oborech působnosti se vykonávají práce, které odůvodňují, aby zaměstnání byla zařazena do I. nebo II. pracovní kategorie, vydávají v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a příslušným ministerstvem práce a sociálních věcí republiky svými výnosy resortní seznamy zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie. Za ostatní ústřední orgány a organizace republik, v jejichž oborech působnosti se vykonávají práce, které odůvodňují, aby zaměstnání byla zařazena do I. nebo II. pracovní kategorie, vydává tyto seznamy svým výnosem příslušné ministerstvo práce a sociálních věcí republiky v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí. Zvláštní zákony stanoví, která zaměstnání vykonávaná v oborech působnosti ústředních orgánů státní správy, a ostatních ústředních orgánů a organizací federace se zařazují do I. nebo II. pracovní kategorie.
21. Podanou žalobou se žalobce domáhal z důvodů v ní uvedených zrušení napadeného rozhodnutí žalované ze dne 27.10.2020 a soud z níže uvedených důvodů shledal, že nyní žaloba není důvodná. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s., jelikož s tím účastníci souhlasili.
22. Zdejší soud ohledně žádosti žalobce o přiznání starobního důchodu od 16.3.2012, tj. od dosažení věku 55 let, rozhodoval opakovaně, naposledy rozsudkem ze dne 30.8.2019 (viz bod 6). V tomto řízení, stejně jako v předešlém, nedošlo k žádným zásadním změnám ohledně rozhodných skutečností, neboť podle evidenčního materiálu založeného v dávkovém spisu žalobce vykonával zaměstnání zařazené do pracovní kategorie I.AA-URAN od 15.11.1993 do 31.12.2008, ovšem od 30.11.1992 do 31.12.1992 vykonával zaměstnání zařazené do III. pracovní kategorie a ani v roce 2018 slyšení svědci (byť v nepřítomnosti žalobce či jeho zástupce) nemohli věrohodně prokázat, že žalobce vykonával v období od 30.11. do 31.12.1992 zaměstnání zařazené do I.AA pracovní kategorie. Část svědků pro organizaci REKON a.s. nepracovala vůbec, část pro danou organizaci nepracovala v rozporované době od 30.11.1 do 31.12.1992, žádný z nich přitom nemá od organizace REKON a.s. vykázanou jinou než III. pracovní kategorii. Potvrzení vyhotovené 11.7.2014 organizací Léčebné lázně Jáchymov a.s. o tom, že X X, nar. X, X X, nar. X, , nar. X, X X, nar. X, X X, nar. X, a X X, nar. X, vykonávali do 31.12.1992 zaměstnání v podzemí dolu Svornost zařazená do pracovní kategorie I. AA-URAN, se však týkalo pouze osob, které byly do 31.12.1992 zaměstnanci organizace Léčebné lázně

Jáchymov. Žalobce však byl zaměstnancem této organizace až od 15.11.1993, v případě jeho zaměstnání u organizace REKON a.s. před 1.1.1993 proto nelze postupovat analogicky s tímto potvrzením a pouze na jeho základě přeradit celou dobu zaměstnání do pracovní kategorie I. AA-URAN. Z provedených výsledků pak plyne, že nikdo z vyslechnutých svědků nepracoval společně s žalobcem na stejném pracovišti a není tak schopen mu relevantně potvrdit, že zaměstnání, které vykonával před 1.1.1993, bylo zařazeno do I. AA pracovní kategorie. Rovněž na základě potvrzení o zaměstnání vyhotoveného 23.7.2012 spisovnou DOKUMENT LOGISTIK CZ a.s. nelze zaměstnání žalobce v době od 30.11.1992 do 31.12.1992 zařadit do I. AA pracovní kategorie, neboť zařazení do kategorie před 1.1.1993 nemohla spisovna doložit, protože požadovaný údaj není zaznamenán v osobním spise žalobce.

23. Soud nezjistil, že by došlo k diskriminaci žalobce kvůli tomu, že pracoval u soukromé firmy a proto mu na rozdíl od státní firmy či z ní transformované, nebyla započtena doba zaměstnání vykonávaná v prostoru dolu Svornost od 30.11. do 31.12.1992 v preferované pracovní kategorii I.AA-URAN, jelikož doba u téže firmy, ale od 1.1.1993, tj. po skončení platnosti preferovaných pracovních kategorií, mu byla žalovanou započtena jako doba I.AA-URAN a díky tomuto proklientskému přístupu žalované mu byl přiznán starobní důchod od 1.10.2016, tj. od dosažení věku 59 let a 6 měsíců. Předmětná doba jednoho měsíce v roce 1992, i kdyby byla započtena v preferované pracovní kategorii, však není způsobilá k tomu, aby žalobce dosáhl potřebné doby v preferované pracovní kategorii požadované zákonem pro přiznání starobního důchodu dosažením 55 let věku, jak původně požadoval.
24. Rovněž není důvodná námitka žalobce, že mu žalovaná neumožnila vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, jelikož v § 85a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. je stanoveno, že v řízení ve věcech důchodového pojištění se nepoužije ustanovení správního řádu o vyjádření účastníků k podkladům rozhodnutí (*viz § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád*); zahájení řízení z moci úřední se účastníkům zpravidla neoznamuje. Žalovaná tudíž nebyla povinna umožnit žalobci vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, proto jej v tomto směru ani nezkrátila na jeho právech.
25. Žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí stojí na stejném závěru, jako dřívější rozhodnutí žalované zrušené rozsudkem zdejšího soudu, totiž že nebylo údajně prokázáno, že by žalobce byl v rozhodném období v zaměstnání zařazeném v preferované pracovní kategorii I.AA-URAN. Tento závěr je, stejně jako v předchozí fázi řízení, nesprávný.
26. Soud však neshledal, že by závěr žalované vyjádřený v napadeném rozhodnutí ze dne 27.10.2020 byl nesprávný, naopak jej považuje za správný, neboť vychází ze zjištěných rozhodných skutečností podepřených listinnými důkazy (např. evidenční listy, Potvrzení) a je srozumitelný a logický.
27. S ohledem na všechny zjištěné skutečnosti, tedy i vzhledem k tomu, že žalobci byl přiznán na základě jeho žádosti ze dne 5.10.2016 (*požadoval datum přiznání od vzniku nároku*) starobní důchod od 1.10.2016, se soudu jeví zbytečným a neekonomickým provést znovu výslech svědků navržených žalobcem, byť ne všech, ač to rozsudkem zdejšího soudu ze dne 30.8.2018 žalované bylo uloženo, jelikož by tím stejně nedošlo k žádné změně ohledně prokázání potřebné doby pojištění žalobce v preferované pracovní kategorii a tedy ani ke

změně data přiznání starobního důchodu. Navíc z obsahu výsledku svědků X X, X X, X X, X X aj. X slyšených na Okresní správě sociálního zabezpečení Karlovy Vary (dále jen **OSSZ**) v měsíci květnu 2018 vyplývá, že spolu s žalobcem nepracovali, pouze se s ním potkávali či fáráli každý do jiného patra (s výjimkou X X), ale místo výkonu práce nebylo stejné (důl Svornost měl až 12 pater), tudíž lze předpokládat, že ani přítomnost či dotazy žalobce by neměly vliv na sdělení svědků.

28. Nelze ani přehlédnout, že dle § 85 odst. 5 ZoSZ k prokázání doby pojištění lze použít čestného prohlášení nejméně 2 svědků a žadatele o důchod nebo o úpravu důchodu, nelze-li tuto dobu prokázat jinak, avšak žalobce požadoval, aby čestnými prohlášeními a svědeckými výpověďmi byla prokázána preferovaná pracovní kategorie a nikoli doba a to navíc i osobami, které nebyly zaměstnány ani u stejného zaměstnavatele. Rovněž z výše citovaného rozsudku NSS ze dne 21.4.2010 č.j. 6 Ads 122/2009-59 bylo mimo jiné zdůrazněno, že zákonnou podmínkou zařazení

zaměstnání do zvýhodněných pracovních kategorií bylo kazuistické posouzení každého zaměstnání a jeho konkrétních podmínek příslušnými státními orgány postupy určenými zákonem. Pokud by došlo v soukromém podniku ke vzniku nového zaměstnání, které nebylo posouzeno výše popsanou procedurou a zavedeno dle příslušných právních předpisů do resortních seznamů zaměstnání zařazených do I. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení, pak by nebylo možno takovéto zaměstnání zpětně pouze například dle analogie mezi zvýhodněná zaměstnání *ex post* zařadit. V případě žalobce však došlo na rozdíl od věci projednávané NSS k opačné situaci, kdy byl nejdříve zaměstnán u soukromého zaměstnavatele, který nevznikl na základě transformace či privatizace státem vlastněného podniku, a následně byl zaměstnán u Léčebných lázní Jáchymov, které byly roky zařazeny v resortním seznamu, a tudíž u nich byla pro účely důchodového zabezpečení vykazována I. pracovní kategorie u zaměstnání obsažených v příslušném resortním seznamu.

29. Soud však musí konstatovat, že žalovaná a to konkrétně oddělení rozhodování o námitkách neučinilo do doby vydání rozhodnutí ze dne 27.10.2020 žádné úkony zjištělné od doby doručení rozsudku zdejšího soudu ze dne 30.8.2019 č.j. 16Ad 61/2018-50, který nabyl právní moci dne 1.10.2019 (tento rozsudek není ani v dávkovém spisu založen). Je tedy otázkou, z jakého závažného důvodu žalovaná vydala napadené rozhodnutí až dne 27.10.2020, když se předtím ani neobtěžovala být formálně splnit závazný pokyn zdejšího soudu tím, aby byl vyslechnut alespoň jeden ze svědků poté, co bude termín jeho výsledku oznámen i žalobci. Rozsudkem ze dne 30.8.2019 dal soud možnost i žalobci, aby případně navrhl ještě jiného svědka, který by se vyjádřil k předmětné době, jelikož zdejšímu soudu sice bylo známo, že rozhodnutím ze dne 12.12.2016 byl žalobci přiznán starobní důchod od 1.10.2016, v němž bylo uvedeno, že v období od 1.1.1993 do 27.5.2013 získal 2753 směn v uranových dolech, avšak z osobního listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**) tato skutečnost ohledně směn nebyla zjištělná. Pouze z v současné době založeného dokladu o výpočtu důchodového věku dle z. č. 213/2016 Sb. – HORNÍCI ze dne 9.11.2016 a připojeného tiskopisu Potvrzení vydané podle § 4 nařízení vlády č. 363/2009 Sb. (dále jen **Potvrzení**) vyhotoveného dne 15.3.2016 Léčebné lázně Jáchymov a.s. lze zjistit, že žalobci bylo vykázáno v kategorii I.AA-uran od 1.1. do 14.11.1993 směn 169 s poznámkou, že je odpracoval jako zaměstnanec firmy REKON a.s. Mariánské Lázně na pracovišti dolu Svornost a byly proto evidovány dozimetrickou službou dolu Svornost L. Jáchymov, dále

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

od 15.11.1993 do 31.12.2008 bylo vykázáno 1828 směn a od 1.1.2009 do 27.5.2013 (dosažení nejvyšší přípustné expozice, tj. **NPE**) bylo vykázáno 756 směn, tedy celkem 2753 směn. Díky tomu, že žalovaná žalobci započítala i počet směn odpracovaných žalobcem od 1.1. do 14.11.1993, byť je získal u organizace REKON a.s., která byla zapsána do obchodního rejstříku 10.1.1992 a nevznikla na základě transformace či privatizace státem vlastněného podniku, mohl mu být přiznán starobní důchod od 1.10.2016, jak uvedeno shora. Po 31.12.1992 již nebylo rozhodující, zda bylo předmětné zaměstnání původně zařazené do preferované pracovní kategorie I.AA-URAN vykonáváno u podniku vzniklého transformací či privatizací státem vlastněného podniku nebo soukromého podniku.

30. Žalovaná sice v rozhodnutí ze dne 18.6.2018 poukázala na rozsudek NSS č.j. 6 Ads 122/2009-59 ze dne 21.4.2010, avšak dle názoru soudu v době jeho rozhodování v srpnu 2019 se jevílo vhodným dát žalované i žalobci ještě možnost k případnému doplnění správního řízení. Žalobce nepředložil žádné další důkazy a ani žalovaná neprovedla žádné další úkony před vydáním rozhodnutí ze dne 27.10.2020. Za stávající důkazní situace právě s ohledem na předmětný rozsudek NSS ze dne 21.4.2010 č.j. 6 Ads 122/2009-65, kdy v této věci nebylo prokázáno, že by organizace REKON a.s. vznikla na základě transformace či privatizace státem vlastněného podniku, tudíž nespádala do rezortního seznamu zaměstnání zařazených do I. či II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení, nebyla proto oprávněna vykazovat pracovníkům preferovanou pracovní kategorii I. AA-URAN, i když v době Svornost pracovali i její zaměstnanci, mezi nimiž byl i žalobce, který poté do Lázní Jáchymov nastoupil až od 15.11.1993, tudíž před 31.12.1992 nevykonával zaměstnání zařazené do preferované pracovní kategorie I.AA-uran a měl od organizace REKON a.s. správně vykázánu III. pracovní kategorii za celou dobu zaměstnání nejen od 30.11. do 31.12.1992, ač žalobce je přesvědčen o opaku. Žalobci totiž do získání potřebné doby pojištění 10 let zaměstnání v uranových dolech nechybí pouze onen měsíc v roce 1992 (prosinec) pro splnění podmínky pro snížení důchodového věku na 55 let, proto žalovaná oprávněně rozhodla o zamítnutí námitek proti rozhodnutí ze dne 2.7.2014. Z tohoto důvodu je nadále platné rozhodnutí žalované ze dne 12.12.2016 o přiznání starobního důchodu žalobci od 1.10.2016, jak uvedeno shora.
31. Dle názoru soudu nelze přehlédnout ani skutečnost, že předmětem celého řízení byl požadavek žalobce, aby mu byla změněna doba zaměstnání vykázaná organizací REKON a.s. od 30.11.1992 do 14.11.1993 ve III. pracovní kategorii na preferovanou pracovní kategorii I.AA-URAN. S ohledem na výše uvedené, kdy mu žalovanou toliko v rámci proklientského přístupu byla požadovaná preferovaná kategorie započtena od 1.1. do 14.11.1993 dle Potvrzení ze dne 15.3.2016 Léčebných lázní Jáchymov a.s., tedy nikoli tehdejšího zaměstnavatele, tak žalobce dosáhl požadovaného výsledku s výjimkou doby od 30.11. do 31.12.1992, jejíž nezapočtení v požadované preferované pracovní kategorii však nezpůsobuje to, že by díky této době žalobce nedosáhl získání doby potřebné pro přiznání starobního důchodu při dosažení věku 55 let. Z tohoto pohledu byl tedy žalobce úspěšný již od 1.10.2016 na základě rozhodnutí žalované ze dne 12.12.2016.
32. Ze všech shora uvedených důvodů proto soud žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**), jelikož i když soud shledal nějaké pochybení žalované (viz shora), toto

pochybení však bylo bez vlivu na celkový výsledek řízení v této věci a na zákonnost rozhodnutí ze dne 27.10.2020.

33. Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

Plzeň 1. července 2021

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.